

кія си животъ вѣренъ и предаденъ на волята ти»

Жоржъ, лордъ Аберфойлъ, графъ Килкенни.

Кора като прочете предложеніето безъ малко що не ѝ припадна отъ радостъ. Но, като ся свѣсти и си съвзе силытъ, отговори:

Любезный Лорде!

“Сърцето ми е свободно, но задомяването ми зависи отъ баща ми. Гнусно едно съгласіе на което азъ не склонихъ, ма застава да ся оженѣ за единъ неговъ пріятель френець. Ела съ мене въ Сіото-Тоупъ; ще паднѣ предъ краката на старого Самуила, и ся надѣхъ, че най-подиръ ще ся приклони и ще ся смили на сълзытъ ми.”

Сичка ваша Кора Буттерфлай.

— Достойно наистина поведеніе на единъ лордъ! извика Аберфойлъ подиръ прочитанъето на писмото! Отива да падне на краката на единъ дъртъ пѣснопоець на Псалтыря съ надѣжда за да възприеме да направи зеть одного Килкенни! Наистина туй женытъ сж луды. Налита ма да я оставѣхъ на студенитъ бани . . . Но, долларытъ на дъртыя ще възвърнѣтъ древната свѣтлость на блѣдната звѣзда на Килкенновцы. Освѣнь туй, какво ще каже Рокебрюнъ ако пакъ спечели баса? Пакъ ще ми ся присмѣ, ще каже че ся стѣписахъ предъ единъ френець. Не!—Рече и написа слѣдующія отговоръ.

Любезная Коро!

“Уважавамъ и ся чудѣхъ на благоразуміето ти;